

„Odamegyek a vak madárhoz,
szólni hozzá...”

Tandori Dezsőnek

néz

ik (sic!)

más szemével visszanéz

reszkető hálót sző önfeledten

jade-utánzat, faragott démon-maszk

reszkető hálót sző önfeledten

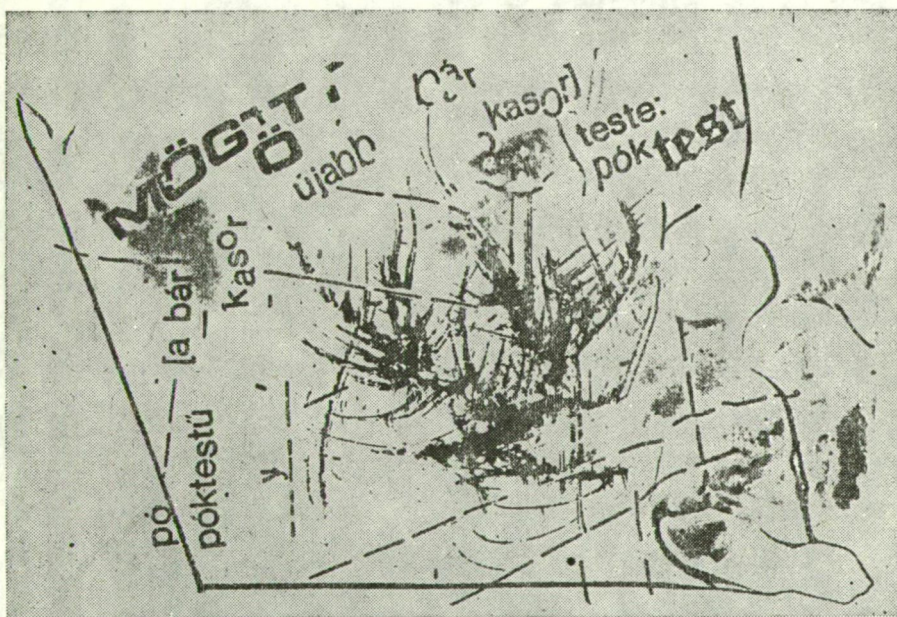
bambusz suhog, árnyéka óriás szárny zuzmóval benőtt kövön
a mester suhintja ostoba tanítványát fültövön

minden inog, csak helyiértéket örökít át

a Tao. egytáliból esznek a beavatottak

de szájukban elkülönül a táplálék íze

sós _____ keserű _____ savanyú _____ édes

víz- levegő- föld- és tűzjel
a nyár a Föld mosolya
szomnambul-révület
reszkető hálót sző önfeledten

minden inog, csak helyiértéket örökít át
a Tao. a nyár a Föld mosolya
a Nap szellemiségét magábaszívó, jóllakottan bőfögő óriás
mosolya a nyár

víz- levegő- föld- és tűzjel
egytáliból esznek a beavatottak
mágikus félelmeket őriz az északi barbároktól átvett rítus
emberáldozat. a kiválasztott habzó szájjal nyerít a kés láttán

s a kereszt sem telíti új tartalommal a szertartást
„Odamegyek a vak madárhoz, szólni hozzá . . .”
bambusz suhog, árnyéka óriás szárny zuzmóval benőtt kövön
a mester suhintja ostoba tanítványját fültövön